

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Класичного приватного
університету,
голова приймальної комісії

Віктор ОГАРЕНКО

2025 р.

ПРОГРАМА

фахового іспиту

Спеціальність К9 Правоохоронна діяльність
Освітня програма Правоохоронна діяльність
Освітній рівень «магістр»

Запоріжжя, 2025

Затверджено на засіданні вченої ради
Інституту економіки та права КПУ
Протокол № 7 від 25.03.2025 р.

Укладачі:

д.ю.н., доцент, професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Юлія АБАКУМОВА;

к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Олександр КРАВЧЕНКО;

к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Сергій ДЬОМЕНКО,

к.ю.н., доцент, доцент кафедри теорії, історії держави і права та міжнародного права Світлана СЛАБКО.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПISKA

Метою фахового іспиту для вступу на здобуття ступеня магістра зі спеціальності К9 – Правоохоронна діяльність є конкурсний відбір майбутніх студентів, що мають бажання продовжити освіту на ступінь магістра.

Фаховий іспит проводиться у формі усного іспиту з дисциплін, знання з яких є базовими для здобуття ступеня магістра. Відповідь вступники фіксують письмово на аркуші усної відповіді (співбесіди) на вступному випробуванні зі штампом Приймальної комісії. Фаховий іспит проводиться за екзаменаційним білетом, який містить три теоретичних питання. Тривалість підготовки вступника 45 хвилин.

Вимоги до підготовки вступника:

- уважно ознайомитись із Програмою фахового іспиту;
- підготуватись до фахового іспиту за питаннями з загальної теорії держави та права, кримінального процесу, кримінального права;
- опрацювати нормативні акти із кримінального процесу та кримінального права;
- опрацювати рекомендовану літературу.

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Об'єкт, предмет, методологія і функції загальної теорії держави і права

Предмет загальної теорії держави і права. Система узагальнених знань про основні і загальні закономірності розвитку держави і права. Знання про сутність, призначення, функціонування і розвитку держави. Зміст предмета загальної теорії держави і права. Система юридичних наук. Вивчення специфічних закономірностей держави і права як основне завдання загальної теорії держави і права. Вплив загальних законів розвитку суспільства на державу і право.

Розвиток предмета теорії держави і права. Теорія як метод вивчення нових державно-правових знань. Спеціальні науки як база становлення предмета загальної теорії держави і права.

Предмет і об'єкт пізнання. Об'єкт пізнання як об'єктивна реальність досліджуваних явищ. Предмет пізнання як закономірності, сторони, властивості і межі пізнання об'єкта. Держава і право як самостійний об'єкт пізнання теорії держави і права. Закономірності і особливості держави і права як предмет теорії держави і права та всієї юридичної науки.

Методологія загальної теорії держави і права. Сукупність теоретичних принципів, логічних прийомів і конкретних засобів дослідження загальнонаукових і загальнофілософських методів. Система теорій, принципів, законів і категорій процесу пізнання державно-правових явищ.

Метод як засіб побудови і обґрунтування системи знань. Метод як сукупність прийомів і операцій практичного і теоретичного засвоєння дійсності. Визначеність предмета дослідження. Загальні і спеціальні методи. Загальнофілософські методи. Метафізичний метод, опис об'єкта і предмета, збір фактичної інформації. Діалектико-матеріалістичний метод. Принцип детермінізму і загальність причинно-наслідкових зв'язків. Принципи загального зв'язку і загального розвитку. Засіб існування матерії. Рух. Форми існування матерії. Простір і час. Закони матеріалістичної діалектики. Єдність і боротьба протилежностей і джерело розвитку. Взаємний перехід кількісних і якісних змін і механізм розвитку. Заперечення старого новим і напрямок розвитку. Категорії матеріалістичної діалектики. Одиничне, особливе і загальне. Форма і зміст. Сутність і явище. Можливість і дійсність. Необхідність і випадковість. Частина і ціле. Структура і система. Причина і наслідок. Загальнонаукові методи. Аналіз і синтез. Дедукція й індукція. Спостереження й експеримент. Моделювання і формалізація. Порівняння. Опис. Спеціальні державно-правові методи. Порівняльно-юридичний метод. Пізнання одиничного, особливого і загального в державно-правових явищах. Спеціально-юридичний метод. Опис ознак державно-правових явищ. Системно-функціональний метод. Структурність і системність держави і права. Функції структурних елементів держави і права. Статистичний метод. Кількісні зміни державно-правової дійсності. Опис кількісних ознак. Історичний метод. Розвиток держави і права. Логічний метод. Відволікання від приватного, випадкового, несуттєвого. Виявлення визначальних закономірних тенденцій. Метод переходу від абстрактного до конкретного. Етап цілісного пізнання об'єкта. Етап предметного пізнання складових частин об'єкта.

Значення розвитку методології загальної теорії держави і права.

Функції науки загальної теорії держави і права. Її місце і роль у системі юридичних наук. Сутність, зміст і призначення функцій загальної теорії держави і права.

Онтологічна функція. Пізнання і пояснення об'єкта і предмета теорії держави і права. Методологічна функція. Розробка основного юридичного пізнання. Теоретично-правова культура. Правовий поняттєвий апарат. Поєднання правової теорії і юридичної практики.

Ідеологічна функція. Відбиток державно-правової дійсності в духовних цінностях і ідеях. Ідеологічне обслуговування правотворчої і правоохоронної практики.

Евристична функція. Дослідження державно-правових явищ у їхньому розвитку. Системотворча функція. Юридична наука як пізнавальна система. Інтегральна єдність правознавства. Практично-прикладна функція. Практичний аналіз предметів і явищ державно-правової дійсності.

Комунікативна функція. Дані неюридичних наук у правознавстві. Освітня функція. Теорія держави і права як освітня дисципліна. Теоретично-правова основа комплексного оволодіння правовими знаннями. Прогностична функція. Пізнання закономірностей розвитку держави і права. Пояснення минулого досвіду державно-правового розвитку. Орієнтація в сучасному стані держави і права. Передбачення шляхів майбутнього розвитку держави і права.

Місце, роль теорії держави і права в системі юридичних наук. Класифікація юридичних наук. Загальнотеоретичні й історичні науки. Теорія держави і права. Історія держави і права України, історія держави і права зарубіжних країн. Історія політичних і правових вчень. Загальні і специфічні закономірності виникнення, розвитку та функціонування держави і права. Історичний процес розвитку держави і права. Політичні та правові вчення в конкретному історичному середовищі та хронологічній послідовності. Галузеві юридичні науки. Галузі матеріального та процесуального права. Міжгалузеві юридичні науки. Об'єднання якостей галузевих юридичних наук. Господарське право як синтез якостей цивільного й адміністративного права. Екологічне право та ін. Спеціальні юридичні науки.

Синтез юридичних і неюридичних наук. Судова медицина. Судова психіатрія. Криміналістика. Судова статистика. Юридична психологія. Юридична деонтологія. Досягнення природних, точних і технічних наук у юриспруденції. Прикладні юридичні науки. Державне будівництво. Науки міжнародного і закордонного права. Міжнародне публічне право. Міжнародне приватне право. Конституційне право закордонних країн і ін.

Узагальнення державно-правових знань у теорії держави і права. Загальна теорія держави і права як універсальна консолідуюча методологічна основа системи юридичних наук.

Походження, поняття, ознаки та сутність держави

Епохи докласового і класового товариства. Первинні форми спільності людей. Рід, фратрія (курія), плем'я, союз племен. Рід і община. Родовий лад. Суспільна власність. Суспільна влада при первіснообщинному ладі. Соціальні норми поведінки людей при первіснообщинному ладі. Мораль. Звичай. Традиції. Релігійні норми. Причини відсутності правових юридичних норм в умовах первіснообщинного родового ладу і його суспільної влади.

Виникнення держави. Причини й умови розпаду родового ладу. Розвиток продуктивних сил суспільства. Три суспільні поділи праці. Приватна власність. Сусідська община. Майнова і соціальна диференціація. Виникнення міст. Товарне виробництво. Військова демократія. Формування суспільних класів і соціально-класової структури суспільства. Необхідність державної організації. Форми утворення держави. Найдавніші історичні типи держав і їхній перехідний характер.

Сутність держави та її діалектично двоїстий характер. Соціально-класове та загально-соціальне в сутності держави. Основні ознаки держави. Публічна влада. Територіальний розподіл. Податкова система. Державний суверенітет.

Писане право. Державний апарат. Відмінність ознак держави від ознак суспільної влади. Загальне визначення поняття держави.

Основні теорії походження держави. Теологічна, патріархальна, патримоніальна, гідравлічна (іригаційна), географічного детермінізму, демографічна, расова, органічна, спортивна, космічна, сакральна, психологічна, психоаналітична, соціально-психологічна, насильницька, договірна, історико-матеріалістична (класова) теорії походження держави.

Особистість, суспільство та держава

Поняття людини, особистості і громадянина. «Людина» і біосоціальна природа індивіда. «Особистість» і вираження соціальних початків індивіда. «Громадянин», «громадянство» і правовий зв'язок особи з державою. Юридичні поняття свобод, обов'язків і відповідальності. Права, свободи, обов'язки і відповідальність особистості і держави. Класифікація прав і свобод людини і громадянина. Поняття фізичних, економічних, політичних, соціальних, екологічних, особистих, інтелектуально-культурних прав і свобод людини і громадянина. Єдність і взаємозумовленість прав, свобод і обов'язків людини і громадянина. Загальне поняття і співвідношення відповідальності юридичної і відповідальності соціально-політичної. Проблеми суспільства і держави, прав людини і громадянина, меж влади держави стосовно товариства і людини та шляхи їх вирішення. Проблема свободи в державно організованому суспільстві і шляхи її розв'язання. Правовий статус людини і громадянина. Індивідуально-правовий статус громадян.

Суспільний прогрес і міжнародні пакти про права людини.

Держава у політичній системі суспільства

Поняття політики. Причини існування політичної системи суспільства. Політична сфера громадського життя. Поняття й ознаки влади. Політична влада і державна влада.

Поняття і структура політичної системи суспільства. Місце і роль держави в політичній системі суспільства. Недержавні елементи політичної системи суспільства, їхньої відмінності від державних органів і закладів. Суб'єкти політики. Політичні партії і суспільно-політичні організації. Громадські організації. Фахові спілки і трудові колективи. Відношення держави і недержавних елементів політичної системи суспільства.

Політичні партії і принципи. Політичні відносини і функції. Політичний процес. Політичний режим. Політичні погляди, політична свідомість, психологічні елементи політичної системи суспільства. Політична культура.

Політична система суспільства і політична організація суспільства.

Ознаки і особливості політичної системи України.

Функції та механізм держави

Поняття функцій держави. Функції держави і сутність держави. Функції

держави і історичні типи держав, суспільно-політичні ситуації. Функції держави і функції державного органа. Форми здійснення функцій держави. Правотворча, праворежуюча та безпосередньо-організаторська форми. Методи здійснення функцій держави. Переконавання, примус і стимулювання.

Види функцій держави. Критерії класифікації функцій держави. Соціальне значення державної діяльності. Основні і неосновні (додаткові) функції. Сфери діяльності держави. Внутрішні і зовнішні функції. Дія державних функцій у часі. Постійні і тимчасові функції.

Механізм держави. Поняття і призначення державного механізму. Державний механізм і державний лад. Структура державного механізму. Поняття державного органа. Правовий статус державного органа. Компетенція і прерогатива державного органа. Види державних органів. Державний орган і державне заснування. Державна влада і державний заклад. Державний механізм і громадське суспільство. Народне представництво. Сфера дії державного механізму. Державні органи і органи самоврядування, органи територіальної самоорганізації громадян. Принципи організації і діяльності державного механізму. Поділ влади, єдність, централізм, ієрархічність, єдиноначальність і колегіальність, демократизм, адміністрування, федералізм, законність.

Державний механізм і державний апарат. Основні категорії в державному апараті. Посадові особи, службовці і технічний персонал.

Форми держави

Історичне формування поняття форми держави в епоху Античності і в період Нового часу. Платон, Аристотель, Ш.Л. Монтеск'є, Ж.-Ж. Руссо про форму держави. Поняття, ознаки і структура форми держави. Порядок організації і взаємодії вищих органів державної влади і управління. Територіальний устрій держави і відповідної організації державних органів, співвідношення держави як цілого і його основних частин. Форми і методи здійснення державної влади.

Форма держави в широкому і вузькому змістах. Форма держави і державний устрій. Єдність елементів форми держави.

Форма державного правління. Монархія і республіка. Ознаки монархії. Види монархій. Необмежені й обмежені (конституційні) монархії. Необмежені деспотична й абсолютна монархії. Обмежені дуалістична і парламентська монархії. Поняття республіки. Види республік. Аристократична і демократична республіки. Парламентська республіка. Президентська республіка. Дуалістичні (парламентсько-президентська і президентсько-парламентська) республіки. Форма державного правління в Україні.

Форма державного ладу. Простий і складний державний устрій. Унітарна держава як проста форма державного устрою. Унітарно-централізована і унітарно-децентралізована держави. Юридичні ознаки унітарної держави. Федеративна держава як складна форма державного устрою. Суб'єкти федерації. Юридичні ознаки федерації. Види федерацій. Національні і

територіальні федерації. Федерації, засновані на договорі. Федерації, засновані на автономії.

Конфедерація як складна форма державного устрою. Юридичні ознаки конфедерації. Конфедерація як історично перехідна форма державного устрою.

Особливості унітарної форми державного устрою в Україні.

Поняття державного режиму. Державний режим і політичний режим. Демократичні і недемократичні державно-політичні режими. Державно-політичний режим демократії і його соціально-історичні типи. Антидемократичні державно-політичні режими. Тоталітарний і авторитарний режими. Вождизм. Популізм. Військово-диктаторський, фашистський і расистський режими.

Особливості державно-політичного режиму в Україні. Значення категорії форми держави в державному будівництві України.

Історичні типи держави і права

Загальне поняття історичного типу держави і права. Критерії класифікації історичних типів держави і права. Суспільно-економічна формація. Сукупність взаємозалежних суспільних відносин. Засіб виробництва. Продуктивні сили і виробничі відносини, їхній характер. Економічний лад, історичний тип суспільства і його державна організація. Історичні типи держави і права. Держава і цивілізація. Нерозвинені і розвинені держави. Протодержава (племінна держава), нецивілізована і цивілізована держава. Держави Давнього Сходу, Античності, Середньовіччя, Нового часу, сучасної цивілізації. Держави східної, західної і змішаної цивілізації. Держави азіатської, європейської і євразійської цивілізації. Доіндустріальні, індустріальні та постіндустріальні держави. Аграрні, промислові і науково-технічні держави.

Держава і право азіатського способу виробництва.

Рабовласницька держава в Античному світі. Економічна основа, функції і механізм рабовласницької держави. Форми давньосхідної та антично-рабовласницької держави. Східна теократична деспотія, її структура й основні відомства. Рабовласницькі аристократичні і демократичні республіки. Рабовласницькі монархія й імперія. Характерні риси права Давнього Світу.

Феодальна держава і право. Економічна основа і сутність феодальної держави. Особливості феодально-державної організації суспільства. Палацево-вотчинна система управління. Станово-юридичне закріплення соціально-класової диференціації суспільства. “Феодальна драбина” і відношення васалітету-сюзеренітету. Функції і механізм феодальної держави. Форми феодальної держави. Феодально-аристократичні республіки. Феодальні монархії й основні етапи їхнього розвитку. Ранньофеодальна, феодально-роздрібнена, станово-представницька та абсолютна монархії.

Сутність і характерні риси феодального права.

Буржуазна держава і право. Економічна основа, сутність і задачі буржуазної держави. Основні етапи розвитку буржуазної держави. Функції і механізм буржуазної держави. Принцип поділу державної влади. Форми

буржуазної держави. Парламентські, президентські і дуалістичні республіки. Конституційні (парламентські і дуалістичні) монархії. Ліберально-демократичний, авторитарний і військово-фашистський режими.

Сутність і характерні риси буржуазного права. Світові системи буржуазного права. Публічне і приватне право.

Соціалістична держава і право. Економічна основа, сутність і задачі соціалістичної держави. Основні етапи розвитку соціалістичної держави. Функції і механізм соціалістичної держави. Форми соціалістичної держави. Паризька Комуна. Республіка Рад і принцип єдиновладдя Рад (Радянська влада). Народна демократія.

Сутність, характерні риси, особливості і принципи соціалістичного права.

Специфіка держав перехідного типу. Держава і право в країнах, що розвиваються.

Сучасні правові, соціально демократичні держави.

Суспільний прогрес і характер держави. Громадянське суспільство та демократична, соціальна, правова держава

Поняття характеру держави. Соціальна значимість державної діяльності (державних функцій, державного владарювання і керування, державної політики). Основні прогресивні конституційні характеристики держав. Правова, демократична, соціальна, світська держава. Правова держава. Зміст поняття правової держави у формально-юридичному і у матеріально-юридичному значеннях. Історичне формування поняття правової держави. Ідея реального верховенства закону і юридичної рівності громадян в епоху Античності. Теоретичні уявлення про правову державність у період Нового часу. Сучасна концепція правової держави. Загальна характеристика правової держави. Правова держава як новий етап становлення і розвитку державності. Співвідношення правової держави і громадського суспільства. Основні ознаки правової держави. Принцип поділу державної влади як фундаментальна основа будівництва правової держави.

Демократична держава. Поняття демократії. Демократичні інститути. Принципи демократії (свободи, рівності, народовладдя, народного представництва, політичного плюралізму). Форми демократії. Представницька і безпосередня демократія. Самоврядування. Організація представницької демократії і самоврядування. Організація безпосередньої демократії. Співвідношення представників і безпосередньої демократії.

Соціальна держава. Поняття соціальної держави. Соціальна єдність і солідарне товариство. Загальна характеристика соціальної держави. Основні ознаки соціальної держави. Соціальна держава і соціально-класова структура. Співвідношення суспільного і особистого в умовах соціальної держави. Система соціальних гарантій.

Світська держава. Поняття світської держави. Світська держава і свобода совісті. Історичне формування світської держави. Теократична і клерикальна

держава. Відношення держави і церкви в умовах світської держави. Світська держава і релігійні меншини.

Правова регламентація і проблеми будівництва демократичної, соціальної, правової держави в Україні.

Сучасні концепції держави. Причини плюралізму концепцій розуміння сутності держави. Історична давність, складність, глобальний характер; геополітичні, регіональні, національні, історичні особливості феномену держави; суперечливість класової та загальнонародної сторін у сутності держави, політичний світогляд вчених-державознавців. Доктрина патерналізму. Етатизм. Теорія еліт і елітарна держава. Доктрина технократії та технократична держава. Національна держава. Поліцейська держава. Критика фашистських концепцій держави. Концепції демократичної держави. Ліберально-демократична та соціально демократична держави. Держава плюралістичної демократії. Держава загального благоденства.

РОЗДІЛ 2

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

Загальна частини кримінального права

Загальні положення Кримінального кодексу України.

Завдання Кримінального кодексу (ст. 1 КК України).

Підстави кримінальної відповідальності (ст. 2 КК України).

Положення закону про кримінальну відповідальність.

Законодавство України про кримінальну відповідальність (ст. 3 КК України). Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі (ст. 4 КК України). Зворотня дія кримінального закону (ст. 5 КК України).

Кримінальне правопорушення, його види та стадії.

Поняття кримінального правопорушення (ст. 11 КК України). Класифікація кримінальних правопорушень (ст. 12 КК України). Особливості кваліфікації незакінченого кримінального правопорушення. Особливості кваліфікації закінченого кримінального правопорушення. Стадії вчинення кримінального правопорушення: поняття та види. Повторність кримінальних правопорушень (ст. 32 КК України).

Вчення про суб'єкта кримінального правопорушення.

Поняття загального суб'єкту кримінального правопорушення (ч. 1 ст. 18 України). Поняття спеціального суб'єкту кримінального правопорушення.

Осудність. Обмежена осудність. Вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність.

Вина та її форми.

Поняття вини (ст. 23 КК України).

Умисел та його види (ст. 24 КК України).

Необережність та її види (ст. 25 КК України).

Інститут співучасті у кримінальному правопорушенні.

Поняття співучасті (ст. 26 КК України). Види співучасників (ст. 27 КК України). Форми співучасті (ст. 28 КК України). Кримінальна відповідальність співучасників (ст. 29 КК України). Проблеми та особливості кримінальної відповідальності організаторів та учасників організованої групи та злочинної організації (ст. 30 КК України). Причетність до кримінального правопорушення.

Склад кримінального правопорушення.

Поняття, ознаки та види складів кримінальних правопорушень. Елементи складів кримінальних правопорушень. Об'єкт кримінального правопорушення. Предмет кримінального правопорушення. Об'єктивна сторона кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Суб'єктивна сторона кримінального правопорушення.

Обставини, які виключають злочинність діяння.

Обставини, які виключають злочинність діяння: загальна характеристика та види. Необхідна оборона: поняття та ознаки (ст. 36 КК України). Затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення (ст. 38 КК України). Крайня необхідність (ст. 39 КК України). Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації (ст. 43 КК України).

Покарання та його види.

Поняття покарання та його функції. Обставини, що обтяжують покарання (ст. 67 КК України). Обставини, які пом'якшують покарання (ст. 66 КК України). Конкуренція кримінально – правових норм Особливої частини та правила кваліфікації при конкуренції. Види покарань (ст. 98 КК України). Примусові заходи медичного характеру; поняття, види, особи до яких застосовуються. Особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх. Проблеми відповідальності юридичних осіб в кримінальному праві України.

Особлива частини кримінального права

Критерії систематизації Особливої частини КК України.

Злочини проти основ національної безпеки України. Особливості кваліфікації.

Кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи. Умисне вбивство. Види тілесних ушкоджень за КК України.

Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти виборчих прав громадян.

Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти статевої свободи та недоторканності.

Кримінально-правова характеристика кримінальних правопорушень проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян та злочини проти журналістів.

Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

Поняття та загальна характеристика кримінальних правопорушень, що пов'язані з пропозицією, обіцянкою, наданням або прийняттям неправомірної вигоди.

Поняття та загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності.

Поняття та загальна характеристика кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

Поняття та загальна характеристика кримінальних правопорушень проти громадської безпеки.

Поняття та загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

Поняття та загальна характеристика кримінальних правопорушень проти власності.

Кримінально-правова характеристика кримінальних правопорушень проти встановленого порядку несення військової служби (військових злочинів).

РОЗДІЛ 3 КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Загальна характеристика кримінального процесу України.

Предмет і основні поняття.

Поняття і завдання кримінального процесу. Історичні форми кримінального процесу. Стадії кримінального процесу. Функції кримінального процесу. Кримінально-процесуальна форма. Процесуальні відносини. Процесуальні гарантії. Наука кримінального процесуального права. Джерела кримінального процесуального права.

Принципи кримінального процесу.

Поняття і значення принципів. Принцип верховенства права. Здійснення правосуддя виключно судами. Участь народу у здійсненні правосуддя. Незалежність і недоторканість суддів, їх підкорення лише закону. Одноособовий і колегіальний розгляд справ. Принцип законності. Рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом. Забезпечення доведеності вини. Змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Підтримання державного обвинувачення в суді прокурором. Забезпечення обвинуваченому права на захист. Гласність судового процесу та його повне фіксування технічними засобами. Забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішень суду. Обов'язковість рішень суду. Презумпція невинуватості. Виборність і призначуваність суддів. Принцип державної мови судочинства. Повага до гідності особи, невтручання в її особисте і сімейне життя. Право на свободу та особисту недоторканість. Недоторканість житла. Таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Недоторканість права власності. Свобода від самовикриття та право не свідчити проти близьких родичів та членів сім'ї. Заборона двічі притягувати до кримінальної відповідальності за одне і те саме правопорушення. Доступність до правосуддя. Безпосередність дослідження показань, речей і документів. Публічність. Диспозитивність. Розумність строків.

Суд, сторони та інші учасники кримінального провадження.

Суд (суддя), слідчий суддя. Прокурор. Керівник органу досудового розслідування. Слідчий. Оперативні підрозділи. Підозрюваний, обвинувачений. Виправданий, засуджений. Законний представник підозрюваного, обвинуваченого. Захисник. Відмова від захисника. Потерпілий та його представник (їх права та обов'язки). Заявник. Цивільний позивач. Цивільний відповідач. Представник цивільного позивача, цивільного відповідача. Свідок. Перекладач. Експерт. Спеціаліст. Секретар судового засідання. Судовий розпорядник. Відводи.

Докази і доказування.

Поняття, належність та допустимість доказів. Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні. Речові докази. Висновок експерта. Фіксування кримінального провадження. Реєстр матеріалів досудового розслідування. Процесуальні рішення. Повідомлення. Процесуальні строки та витрати. Цивільний позов у кримінальному провадженні.

Заходи забезпечення кримінального провадження.

Види заходів забезпечення кримінального провадження. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Виклики і

приводи. Накладення грошового стягнення. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом. Відсторонення від посади. Тимчасовий доступ до речей і документів. Тимчасове вилучення майна. Арешт майна. Загальні положення про запобіжні заходи. Особисте зобов'язання. Особиста порука. Домашній арешт. Застава. Тримання під вартою. Застосування електронних засобів контролю. Затримання особи.

Особлива частина кримінального процесу України.

Досудове розслідування.

Загальні положення досудового провадження. Слідчі (розшукові) дії. Негласні слідчі (розшукові) дії. Зупинення та закінчення досудового розслідування. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування.

Судове провадження у першій інстанції.

Підготовче провадження та судовий розгляд у кримінальному провадженні.

Особливі порядки провадження в суді першої інстанції.

Перегляд судових рішень.

Провадження в суді апеляційної інстанції. Провадження в суді касаційної інстанції. Провадження у Верховному Суді України. Провадження за нововиявленими обставинами.

Особливі порядки кримінального провадження.

Кримінальне провадження на підставі угод. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Кримінальне провадження яке містить державну таємницю. Кримінальне провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні. Відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження. Виконання судових рішень.

Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.

Засади міжнародного співробітництва. Міжнародна правова допомога при провадженні процесуальних дій. Екстрадиція. Кримінальне провадження у порядку перейняття. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав.

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Фахові іспити на навчання за ступенем «магістр» проводяться у терміни, встановлені Правилами прийому до КПУ за програмою для проведення фахового іспиту у формі усного іспиту для спеціальності 262 – Правоохоронна діяльність.

Фахові іспити проводяться у усній формі, на випробування виносяться три теоретичних питання. Користуватися при підготовці друкованими або електронними інформаційними засобами забороняється. Відповіді пишуться ручкою одного й того ж кольору. Відповіді на питання повинні бути чіткими, послідовними і логічними.

Тривалість підготовки вступника 45 хвилин. Кожне питання з білету є рівнозначним за їх внеском до загальної оцінки. Відповідь по кожному питанню з білету оцінюється до 67-ми балів. Підсумкова оцінка є сумою трьох оцінок за кожним питанням білету і складає від 0 до 200 балів.

Мінімальний бал підсумкової оцінки, що дозволяє брати участь у конкурсі, – 100 балів.

Відповідь по кожному питанню білета оцінюється за такими критеріями

<i>Бали/Рівень</i>	<i>Критерії оцінювання</i>
Високий (90-100 балів)	Вступник демонструє міцні і систематичні знання всіх положень теорії, питання розкрито досить глибоко і повно, відповідь відрізняється точністю формулювань, на рівні самостійних роздумів з елементами творчого мислення. Вступник вільно оперує поняттями, засвоїв основну та ознайомився із додатковою літературою, подає матеріал у логічній послідовності, робить узагальнення і висновки, наводить практичні приклади у контексті тематичного теоретичного матеріалу; уміє доводити та відстоювати свої погляди.
Вище середнього (80-89 балів)	Вступник досить повно дає відповіді на всі питання, знає основну літературу, подає матеріал у логічній послідовності, робить певні узагальнення і висновки, але не наводить практичних прикладів у контексті тематичного теоретичного матеріалу або допускається незначних помилок у формулюванні термінів, категорій, що не приводить до викривлення сутності. Вміє самостійно виправляти допущені помилки, кількість яких є незначною.

Середній (70-79 балів)	Вступник в загальному добре володіє матеріалом, знає основні положення матеріалу, знає основну літературу, подає матеріал у логічній послідовності, але не робить певні узагальнення і висновки. Допускає окремі, несуттєві, не системні помилки у відповіді, що не приводить до викривлення сутності.
Достатній (60-69 балів)	Відповідь вступника відтворює основні поняття і визначення, але досить поверхово, не виділяючи взаємозв'язок між ними. Вступник розуміє постанову стандартних практичних завдань, має пропозиції щодо напрямку їх вирішень. Допускає значну кількість неточностей і грубих помилок
Задовільний (50-59 балів)	Вступник має певні знання, передбачені програмою вступних випробувань, дає неповну, елементарну відповідь на поставлене теоретичне запитання на рівні репродуктивного матеріалу. При розкритті питання цілком відсутня самостійність.
Низький (0-49)	Відповідь вступника фрагментарна, безсистемна, має суттєві помилки і визначається на рівні, який є мінімально допустимий.

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

До розділу 1:

Основна:

1. Андрусак Т. Г. Історія політичних та правових вчень: Навч. Посібник. Львів, 2001.
2. Каткова Т. Г. Теорія держави і права : навч. посіб. у визначеннях і таблицях. 2-ге вид., допов. Харків. Право, 2020. 96 с.
3. Кельман М. С. Теорія права. Навчальний посібник. Тернопіль: Поліграфіст, 1997. 382 с.
4. Кельман М. С., Мурашин О. Г., Хома Н. М. Загальна теорія держави та права: Підручник. Львів: Новий Світ-2000, 2003. 584 с.
5. Лисенков С. Л. Теорія держави і права. За ред. В. В. Копейчикова. Київ. Юрінком, 2002. 367 с.
6. Луць Л. А. Загальна теорія держави та права: Навчально-методичний посібник (за кредитно-модульною системою). Київ. Атіка, 2010.
7. Орач Є. М. Історія політичних і правових вчень. Львів, 2005.
8. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави. Київ. Атіка, 2001. 175 с.
9. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: Підручник . Харків. Консум, 2001. 656 с.
10. Теорія держави і права : підручник. [О. М. Бандурка, О. М. Головка, О. С. Передерій та ін.] ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. М. Бандурки. МВС України. Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків. 2018. 416 с.
11. Теорія держави та права : навч. посіб. [Є. В. Білозьоров, В. П. Власенко, О. Б. Горова, А. М. Завальний, Н. В. Заяць та ін.] ; за заг. ред. С. Д. Гусарєва, О. Д. Тихомирова. Київ. НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
12. Теорія держави і права. Академічний курс: Підручник. За ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. Київ. Юрінком Інтер, 2006. 328 с.
13. Теорія держави і права в схемах та таблицях: навчальний посібник. Кол. авт.; за заг. ред. Л. Р. Наливайко. Київ. «Хай-Тек Прес», 2020. 296 с.
14. Теорія держави і права: Навч. посіб. А. М. Колодій, В. В. Копейчиков, С. Л. Лисенков та ін. За заг. ред. С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. Київ. Юрінком Інтер, 2003. 454 с.
15. Тополевський Р. Б., Федіна Н. В. Теорія держави і права: навч. посібник. Львів. ЛьвДУВС, 2020. 268 с.
16. Цвік М. В. Теорія держави і права. Харків. 2002. 386 с.

Допоміжна:

1. Антологія української юридичної думки: В 6 т. Київ. Видавничий Дім „Юридична книга”, 2002. Т. 1: Загальна теорія держави і права, філософія та енциклопедія права.

2. Загальна теорія держави і права. За редакцією академіка України, доктора юридичних наук, професора В. В. Копейчикова. Київ. Юрінком, 1997. 320 с.
3. Котюк В. О. Теорія права: Курс лекцій: Навч посібник. Київ. Вентурі, 1996.
4. Олійник А. Ю., Гусарев С. Д., Слюсаренко О. Л. Теорія держави і права України: Навчальний посібник. Київ. Юрінком Інтер, 2001.
5. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави: Навч. прсібник. Вид. 6-е. Харків. "Консум", 2002. 160 с.

До розділу 2:

Основна:

1. Гришук В. К. Кримінальне право України: Загальна частина: навчальний посібник для студентів, курсантів, аспірантів, докторантів, науково- педагогічних працівників юридичних факультетів закладів вищої освіти. Видання 2-ге, змінене та доповнене. Львів. ЛьвДУВС, 2019. 666 с.
2. Кваліфікація злочинів: навч. посіб. За ред. О. О. Дудорова, Є. О. Письменського. Київ. Істина, 2010. 430 с.
3. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство із змінами і допо. 23 березня 2011 року: (Відповідає офіц. текстові). Київ. Алерта ; ЦУЛ. 174 с.
4. Кримінальне право. Загальна частина : підручник. За ред. А. С. Беницького, В. С. Гуславського, О. О. Дудорова, Б. Г. Розовського. Київ. Істина, 2011. 1112 с.
5. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. За загальною редакцією доктора юридичних наук, професора, заслуженого працівника освіти України О. М. Литвинова. Рекомендовано Вченою радою Харківського національного університету внутрішніх справ. Харків. 2020. 428 с.
6. Кримінальне право : навчальний посібник. О. О. Дудоров, М. І. Хавронюк. За заг. ред. М. І. Хавронюка. Київ. Ваїте, 2014. 944 с.
7. Кримінальне право України : Загальна частина : підручник. В. І. Борисов, В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін та ін. ; за ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. 5-те вид., переробл. і допов. Харків. Право, 2015. 528 с.
8. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України. За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. [5-е вид. перероб. та доп.] Київ. Юридика думка, 2008. 1216 с.
9. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: у 2 т. Т.1. За заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. [3-тє вид., перероб. та доп.] Київ. Алерта; КНТ; Центр навчальної літератури, 2009. 964 с.
10. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: у 2 т. Т.2. За заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. [3-тє вид., перероб. та доп.] Київ. Алерта; КНТ; Центр навчальної літератури, 2009. 624 с.

11. Практикум з кримінального права України (Загальна частина) : навчальний посібник. О. В. Ведмідський, В. Д. Людвіг, В. Ф. Примаченко та ін. За заг. ред. д.ю.н., доц. В. В. Шаблистого. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 352 с.
12. Сухонос В. В. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. Суми. Університетська книга, 2016. 375 с.
13. Українське кримінальне право. Загальна частина : підручник. За ред. В. О. Навроцького. Київ. Юрінком Інтер, 2013. 713 с.
14. Шалгунова С. А., Скок О. С., Шевченко Т. В. та ін. Кримінальне право (Загальна частина) : навчальний посібник. [С. А. Шалгунова, О. С. Скок, Т. В. Шевченко, О. І. Соболев, С. М. Школа, С. А. Риб'янець, Ю. В. Волошина, А. О. Марієнко, В. А. Якушкін]. За заг. ред. к.ю.н., доц. С. А. Шалгунової. Херсон. Айлант, 2019. 296 с.

Додаткова:

1. Абакумова Ю. В. Теорія співучасті в кримінальному праві України. Дис. на здобуття наукового ступеня д.ю.н. 12.00.08. Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2013. 423 с.
2. Андрушко П. П., Стрижевська А. А. Злочини у сфері службової діяльності. Київ. А.С.К. 2006. 234 с.
3. Баулін Ю. В. Поняття кримінальної відповідальності та його значення для практики застосування нового Кримінального кодексу України. Новий Кримінальний кодекс України : питання застосування і вивчення: Матер. між нар. наук.-практ. конф. Харків. 25-26 жовтн. 2001 р. Київ - Харків, 2002.
4. Баулін Ю. В. Кримінальна відповідальність: сутність, зміст та правова форма. Вісник академії правових наук України. 2003. № 2(33) 3(34). С. 626-633.
5. Баулін Ю.В. Звільнення від кримінальної відповідальності: Монографія. - К. : Атіка, 2004. - 296 с
6. Борисов В. І. Необережність та її види: Текст лекції. Харків: ЮІ, 1991. 23 с.
7. Вереша Р. Вина і склад злочину в кримінальному праві України: співвідношення понять. Підприємництво, господарство і право. 2004. №2. С. 91-94.
8. Зінченко І. О., Тютюгін В. І. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання: Монографія. За заг. ред. проф. Тютюгіна В. І. Харків: «Фіні», 2008. 336 с.
9. Кваша О. О. Співучасть у злочині: структура і відповідальність монограф. НАН України; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2013. 560 с.
10. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник. Ю. В. Александров, О. О. Дудоров, В. А. Клименко та ін. За ред. М. І. Мельника, В. А. Клименка. Київ : Юридична думка, 2004. 656 с.
11. Лихова С. Я. Злочини у сфері реалізації громадянських, політичних та

соціальних прав і свобод людини і громадянина (розділ V Особливої частини КК України). Київ : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2006. 573 с.

13. Навроцький В. О. Основи кримінально-правової кваліфікації: навч. посіб. [2-ге вид.] Київ. Юрінком Інтер, 2009. 512 с.

14. Панов М. І. Проблеми складу злочину та його функцій у доктрині кримінального права. Вісник асоціації кримінального права України. № 1 (1). 2013. С. 103-125.

15. Питання кримінального права у рішеннях Конституційного суду України. Упорядн.: Л. П. Брич, В. Є. Ясеницький. Львів. ПАІС, 2004. 92 с.

16. Рабінович П. М., Хавронюк М. І. Права людини і громадянина. Навчальний посібник. Київ : Атіка. 2004. 463 с.

17. Селецький С.І. Кримінальне право України. Особлива частина: навчальний посібник. Київ. Центр Учбової літератури, 2007. 504 с.

18. Сердюк П.П. Теоретичні й методологічні проблеми сучасного кримінального права : монографія. Запоріжжя: Акцент Інвест–Трейд, 2012. 800 с.

19. Стрельцов Є. Л. Спеціальний суб'єкт злочину у новому Кримінальному кодексі України. Новий Кримінальний кодекс України : питання застосування і вивчення : матер. міжнар. наук.-практ. конф. [Харків] 25–26 жовтн. 2001 р. К. – Х., 2002. С.59–61.

20. Судово-практичний коментар до Кримінального кодексу України. Упоряд. і авт. передмови М. І. Хавронюк. Київ. Юрисконсульт. 2008. 550 с.

21. Тацій В. Я. Об'єкт злочину. Вісник асоціації кримінального права України. № 1 (1). 2013. С. 126-143.

22. Тацій В. Я. Об'єкт і предмет злочину в кримінальному праві України : навчальний посібник. Харків : Украю, 1994. 76 с.

23. Теорія кваліфікації злочинів: підручник. [В.В. Кузнєцов, А.В. Савченко]; за заг. ред. професорів Є. М. Моїсєєва та О. М. Джужи, наук. ред. к.ю.н., доц.. І. А. Вартилицька. [2-е вид., перероб] Київ. КНТ. 2007. 300 с.

24. Тихий В. П. Стадії вчинення злочину: Конспект лекцій. Харків, 1996. 46 с.

25. Трубников В. М. Новый взгляд на объект преступления. Право і безпека. 2002. № 1. С. 81–88.

26. Фесенко Є. В. Проблеми кримінально-правової протидії тероризму в Україні. Часопис Академії адвокатури України. 2014. Т. 7. № 4. С. 72–76.

27. Хавронюк М. І. Довідник з особливої частини Кримінального кодексу України. Київ. Істина, 2004. 504 с.

До розділу 3:

Основна:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року. Київ., 2006.

2. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року. У кн.: Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. Київ. 1992. С.18-24.

4 Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. Збірка договорів Ради Європи. Київ. Парламентське видавництво, 2000. С. 27-45.

5. Мінімальні стандартні правила ООН, що стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх ("Пекінські правила"). Прийняті на 96-ому пленарному засіданні ООН у 1985 році. Сов. Юстиція. 1991, № 11-14.

6. Закон "Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції" від 17 липня 1997 р. Відомості Верховної Ради України. 1997, № 40. Ст. 263.

7. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р.. Київ. 2012.

8. Актуальні проблеми кримінального процесуального права та криміналістики: методичні вказівки до вивчення навчальної дисципліни для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» О. М. Миколенко, О. В. Нарожна. Одеса, 2022. 37 с.

9. Сна І. В. Кримінальний процес : навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності "Право" освітньо-професійної програми "Правознавство". Запоріжжя. ЗНУ, 2020. 207 с.

10. Кримінальний процес : навч. посібник. Ю. П. Аленін, Л. І. Аркуша [та ін.]. НУ «Одеська юридична академія». Одеса. "Фенікс", 2020. 582 с.

11. Кримінальний процес : підруч. [Бойко О. П., Гаркуша А. Г., Захарко А. В., Литвинов В. В., Рогальська В. В., Сербін М. М., Солдатенко О. А., Федченко В. М., Черняк Н. П.]. Кер. авт. кол. д-р юрид. наук, доц. О. Ф. Кобзар. У 2-х ч. Ч. 1. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ Ліра ЛТД, 2017. 337 с.

12. Капліна О. В., Карпенко М. О., Маринів В. І. Кримінальний процес. Навчальний посібник для підготовки до іспиту. Право. 2021. 296.

Додаткова:

1. Благодир А. Класифікація заходів кримінально-процесуального примусу/ А.Благодир; Ангеліна Благодир. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 12. С. 178-181.
2. Благодир А. Регламентация процесуального порядку примусового отримання зразків для експертного дослідження. Підприємництво, господарство і право. Київ. Ін Юре, 2009. № 1. С. 126-129.
3. Бойко В. Порушення вимог кримінально-процесуального закону як підстава повернення справи до суду першої інстанції. Право України. 2009. № 9. С. 110-115.
4. Бойко В. П. Правила про недопустимість погіршення становища обвинуваченого як процесуальні гарантії: монографія. Київ. Атіка, 2008. 192 с.
5. Бочаров Д. Змагальність як ігрова засада процесуальної діяльності. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 11. С. 50-52.

6. Буртовий М. Актуальні проблеми захисту прав і законних інтересів потерпілого в аспекті вдосконалення чинного Кримінально-процесуального кодексу України. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 10. С. 162-164.
7. Буртовий М. Проблеми своєчасного визнання особи потерпілою від злочину як гарантія дотримання її прав і законних інтересів у кримінальному процесі. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 9. С. 161-162.
8. Вернидубов І. Генеза публічного кримінального переслідування у теорії і законодавстві. Право України. 2009. № 4. С. 102-105.
9. Вовк І. Аналогія та її значення у кримінально-процесуальному праві. Право України. 2009. № 5. С. 127-133.
10. Вовк І. Види аналогії у кримінальному судочинстві. Підприємництво, господарство і право. 2010. № 1. С. 149-153.
11. Волошина В. Розмежування специфічних принципів розслідування та загальних умов стадії досудового розслідування. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 9. С. 179-182.
12. Галаган В. Потреби законодавчого забезпечення діяльності з розслідування злочинів. Судоустрій і судочинство в Україні. 2007. № 2.
13. Галдецька І. Судово-медичне дослідження речових доказів. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 3. С. 142-144.
14. Гаюр І. Сутність накладення арешту на майно у кримінальному процесі. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 12. С. 184-186.
15. Голуб В. Проблеми розвитку процесуальної форми дізнання. Юридичний журнал. 2009. № 6(84). С. 91-93.
16. Гордін Л. Я. Слідчо-оперативна група: проблеми створення та діяльності: монографія. Харків: ФІНН, 2009. 192 с.
17. Грошевий Ю. Проблеми реформування кримінального судочинства. Право України. 2009. № 2. С. 4-10.
18. Грошевий Ю. М., Фомін С. Б. Кримінально-процесуальне доказування та оперативно-розшукова діяльність: навчальний посібник. Харків. Право, 2010. 112 с.
19. Гурджі Ю. Щодо функціональної характеристики правового захисту особи у кримінальному судочинстві. Право України. 2009. № 1. С. 74-79.
20. Гуріна Д. Експертна профілактика у судово-бухгалтерських дослідженнях. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 7. С. 149-151.
21. Денісова Г., Крикунов О. Вирішення відводу судді і суду у кримінальному процесі. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 9. С. 152-156.
22. Діткун І. Місце діяльності суду з усунення сумнівів і протиріч у вироку на стадії виконання вироку. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 10. С. 165-168.
23. Дроздович Н. Історія виникнення та розвитку принципу вільної оцінки доказів у кримінальному судочинстві. Право України. 2009. № 8. С. 154-159.
24. Дроздович Н. Л. Проблеми визначення поняття внутрішнє переконання судді у кримінальному процесі України. Часопис Київського університету

права. Київ. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. 2009. № 3. С. 224- 229.

25. Дубіцька Т. Місце документів у системі процесуальних джерел доказів. Підприємництво, господарство і право. 2008. №11. С. 35-38.
26. Експертизи у судовій практиці: науково-практичний посібник. За заг. ред. В. Г. Гончаренка. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ: Юрінком Інтер, 2010. 400 с.
27. Жеребко О. Сучасні можливості судової експертизи. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 12. с. 163-166.
28. Заїка С. Щодо строків при провадженні кримінальної справи у суді першої інстанції. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 4. С. 157-161.
29. Застосування запобіжних заходів, альтернативних взяттю під варту, у кримінальному судочинстві України: посібник викладача. Авт. кол. Н. Ахтирська та ін. Київ: Конус-Ю, 2009. 236 с.
30. Карпенко М. О. Особливості провадження в справах про злочини неповнолітніх: монографія. Харків: ФІНІ, 2009. 240 с.
31. Козьяков І. М. Прокурор в апеляційному провадженні у кримінальних справах: навчальний посібник. Київ. Алерта, 2010. 148 с
32. Куркін В. Класифікація судових експертиз. Юридичний журнал. Київ. Юстініан, 2008. № 5(71). С. 87-91.
33. Мельничок В. Судово-психологічна експертиза учасників подій, пов'язаних із використанням транспортних засобів. Право України. 2009. № 1. С.93-96.